

eul_wid: umi-aq

Ἀνώνυμοι Ἱατρικοί · Medical Writers Anonymous

On Urine in Fevers

Περὶ Οὔρων ἐν Πυρετοῖς

Period: Ὀψιμαρχαία [Late Antique](#)
Dialect: Κοινή τεχνική [Technical Koine](#)
Domain: Ἱατρική [Medicine](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

2.323. (1t) * ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ ΕΝ ΠΥΡΕΤΟΙΣ. Ἐὰν ἴδῃς τὸ οὔρον ἐρυθρὸν καὶ παχὺ εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ νοσήματος ἢ εἰς τὴν δευτέραν μέχρι τῆς τρίτης, ὑπάρχοι νέος καὶ σῶμα ἔμπλεον ἔχων, καὶ αἱ φλέβαι τοῦ βραχίονος ὡσαύτως καὶ ἔτρωγε καὶ ἔπινεν ἀκορέστως, ὅτε εἰς τὴν ὑγίαν αὐτοῦ διῆγε, καὶ ἔχει δύναμιν, τουτέστι περιπατεῖν καὶ καθεύδειν, καὶ οὐ κατάκειται ἐν κλίνῃ βεβαρωμένος ἢ καταχθονισμένος. καὶ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους ἔαρ, τέμνε τὴν φλέβαν αὐτοῦ ἀδεῶς. εἰ δὲ καὶ πυρετὸν συνεχῇ ἔχει, φημὶ ἄσπονδον νύκτα καὶ ἡμέραν περισωτέρος ἢ ῥεῦσις τοῦ αἵματος αὐτοῦ γενέσθω. τροφή δὲ αὐτῷ ἔστω πᾶσα ψυχρὰ καὶ ὑγρὰ δίαίτα ὥσπερ χρυσολάχανα καὶ μαλάχη καὶ ἀγγούρια καὶ κυτράγγουρα καὶ ῥόας καὶ τὰ ὅμοια καὶ πιέτω ζουλάβιν ἢ σάχαρ μετὰ ψιλλίου πεπλυμένου μεχρισότου γένηται γλιῶδες καὶ γλίσχρον, ποιοῦντες οὐδὲ τὸν κανόνα τοῦτον τῆς θεραπείας καὶ παύσει ὁ πυρετὸς ἢ εἰς τὴν τετάρτην ἡμέραν ἐὰν ἰδρῶς γένηται ἢ αἰμορραγία ἐκ τῶν ῥινῶν ἢ κοιλίας ῥεῦσις. ἢ ποτοῦ ἕως τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, λαβέτω δίαίταν ἀδρὰν ὥσπερ ὡὰ τρομητὰ καὶ ὀρνιθόπουλα μετὰ ζωμοῦ τῆς ὀμφακίου σταφυλῆς ἢ ὄξος ἢ δαμάσκηνα καὶ μετὰ ταῦτα λουθεῖτω. εἰ δὲ πολλάκις γένοιτο ὁ τοιοῦτος πυρετὸς ἐν θέρει, ῥίγους δὲ μὴ ὄντος ἢ ἐν φθινοπώρῳ ἢ ἐν χειμῶνι, καὶ ἔστιν ἡ δύναμις τοῦ κάμνοντος, καὶ παρακολουθοῦσι τὰ προειρημένα σημεῖα, φλεβοτόμησον καὶ μὴ τήρει καιρὸν χειμῶνος, ἢ ἐτέρου τινὸς καιρὸν.

2.324 εἰ δὲ κατίσχον ἐστὶ τὸ σῶμα τοῦ πυρέττοντός ἐστι καὶ ὥχρον τῇ ὥσφι ἀνάπαλιν τῶν προλεχθέντων, καὶ φράττει τὸ σῶματιον καὶ συστέλλεται, παῦσον τοῦ φλεβοτομεῖν, καὶ ἀρκέσθητι εἰς τὸ ὀξυσάχαρ, ἢ ὀξύμελι ἢ τὸν ζυμὸν τῶν ῥοῶν. εἰ δὲ ἴδῃς καὶ τὸ οὔρον λεπτὸν καὶ πυρρὸν, σημαίνει ξανθὴν χολὴν σεσημένην ἐν τῷ στομάχῳ, ἢ ἔξωθεν τοῦ ἀγγείου, τουτέστιν εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ στήθους, καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ καὶ ἐποίησε ῥίγος τριταῖον. ἐν πρώτοις δὲ τὸν τοιοῦτον βλέπε εἰς τὴν δύναμιν καὶ εἰ ἔχει ἐναντίωσιν καὶ σκότωσιν, καὶ ἐπέχεται ἡ γαστήρ αὐτοῦ, κένωσον μετὰ χρυσοβαλάνων ἀπογιγαρισμένων, συντεθλασμένα, ποίησον δὲ οὕτως· λάβε ἐξ αὐτῶν ἕξ καὶ δέκα οὔγγιας καὶ θές εἰς χύτραν καινὴν σταφίδος οὔγγιαν μίαν δαμάσκηνα ιη' ἢ κ' συρικά, λέγω δὴ ζίζιφα, ὁμοίως ἐὰν εὐρωθῶσιν, ὀξυφοίνικον οὔγγιαν ῥᾶνον ἐπ' αὐτῶν ὕδωρ γλυκὺ πηγημαῖον καὶ σκέπασον τὰ εἶδη καὶ τοῦτο εἰκάσμου λίτρας καὶ ἥμισυ καὶ βράσον, ἕως οὗ καταλειφθεῖ ἡ ἡμίσεια λίτρα καὶ τρίψας καὶ συρώσας πιέτω ὁ ἄρρωστος μετὰ οὔγγιαν σάχαρ. εἰ δὲ καὶ ὁ κάμνων ὑπάρχει ἐπίσημος, πρόσθετος τὸ μέλι τοῦ μέλανος καλάμου τοῦ Ἰνδικοῦ στάθμην οὔγγιας ε' LL ἢ καὶ ς' καὶ πιέτω καὶ μετὰ τὴν κένωσιν

λαβέτω δίαιταν ἐκ τῶν προειρημένων λαχάνων. εἰ δὲ ἴδῃς ὅτι ἡ κοιλία ἐπέχεται καὶ ταῦτα οὐ καταδέχεται, καὶ αὐτὸς ἀσυνήθης τῶν πτώσεων τούτων, ἀλλ' ἰδιώτης καὶ ἄγροικος, ἔψησον τὸ παρθένιον μετὰ τῆς μαλάχης καὶ πινέτω, ὅταν φέρῃ ἡ κοιλία καὶ τῇ ἐξῆς γινομένης τῆς ἡμέρας, πινέτω τὸ ὀξυσάχαρ μετὰ τοῦ χυλοῦ τῆς πτισάνης ἢ ῥοδοσάχαρ καὶ ἡ τροφή γενέσθω λάχανα. σημειῶσαι δὲ τούτου τὴν ἡμέραν τῆς περιόδου μὴ λάβῃ δίαιταν, μεχρισότου διέλθῃ τὸ ῥίγος καὶ πληρωθῇ. γίνωσκε δὲ ὅτι ὁ τριταῖος πυρετός, ὁ ἀκριβῆς φημι, τὸ καθαρὸν ῥίγος τὸ κρατοῦν δώδεκα ὥρας τουτέστιν ἡμέραν ἢ νύκτα, καὶ πλεον οὐδέν, ἀφίει τεσσαράκοντα καὶ ὄκτω ὥρας, αἵτινες εἰσὶ δύο ἡμέραι καὶ μήτε πρόσθεσιν δεχόμενον τὸ τοιοῦτον ῥίγος ἢ ἔλλειψιν, οὗτος καλεῖται ὁ ἀκριβῆς ὁ φυλάττον τάξιν τῶν ὥρων αὐτοῦ, καθὼς ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς ὁ Ἰπποκράτης λέγει, τριταῖος ἀκριβῆς κρίνεται ἐν ἑπτὰ περιόδοις τὸ μακρότατον.

2. 325 φημι ὑπὲρ τῶν ἡμερῶν οὐ διαβαίνει, ἀλλὰ λύεται, πῶς δὲ ἐὰν μὴ συγκερασθῇ μετὰ ἐτέρου ῥίγους, ἢ ἀπὸ πλήθους ὕλης μὴ κενωθείσης ἀπὸ τοῦ στομάχου, μήτε ἀπὸ τῆς αὐτομάτου φύσεως διὰ γαστρὸς ἢ δι' ἐμέτου. ἐπειδὴ γὰρ ὁ τριταῖος κινεῖ τὸν ἔμετον εἰς τὴν δευτέραν περίοδον ἢ εἰς τὴν τρίτην ἢ εἰς τὴν τετάρτην, διότι γεννᾶται ἡ σῆψις τῆς χολῆς ἐν τῷ στομάχῳ. περίοδον δὲ λέγει, τοῦ ἐμέτου εἰς τὴν τετάρτην ἡμέραν γίνεταί, ἢ πολλάκις ἐξ αὐτῆς μέχρι τῆς τετάρτης ἡμέρας, ὅσον δὲ ἐμεῖ, λείπει ὁ πυρετός καὶ τὸ ῥίγος πρὶν τῶν ἰδ' ἡμερῶν, ἢ διὰ τῆς κενώσεως τῆς αὐτομάτου φύσεως, ἢ διὰ τῆς τέχνης τοῦ ἱατροῦ, εἰ δὲ παρακαλουθεῖ τὸν τοιοῦτον ἄρρωστον ἱατρὸς ἰδιώτης, μεταλλάττεται ὁ τριταῖος εἰς τεταρταῖον, μάλιστα ἐὰν καὶ συμβῇ ὁ τριταῖος εἰς τὰ τέλη τοῦ θέρους καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ φθινοπώρου. ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸν ἄρρωστοῦντα τὸν τριταῖον, ὅτι φλέβας ἔχει ἐμπεπλησμένας καὶ νέος τὴν ἡλικίαν, τέμνε τὴν φλέβα τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ καὶ τῇ δεκάτῃ καὶ μὴ κενώσει αἷμα πολὺ, ὥσπερ ἐκένωσας εἰς τὸν σύννοχον πυρετόν, ἀλλ' ὀλίγον διὰ τὴν σῆψιν ἐξέρχεται γὰρ διὰ τοῦ αἵματος καὶ κουφίζεται ὁ ἄρρωστος. πότιζε δὲ αὐτὸν καθ' ἡμέραν τὸ ὀξυσάχαρ μετὰ τῆς πτισάνης καὶ ἀπόφυγε τὰ θερμὰ ἀπὸ τε διαίτης καὶ θεραπείας, διότι ἐὰν θρέψῃς αὐτὸν μετὰ τῆς θερμῆς διαίτης καὶ τῆς ἱατρείας, ἐξέρχεται εἰς ἵκτερον ὁ λεγόμενος χρυσιασμός ἀσκός καὶ λύρα, βλάπτεται τὸ ὅλον σῶμα, καὶ οἱ ὀφθαλμοί, καὶ τὸ κλοκίον κίτρινον, καὶ ὁ ἀφρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἴδῃς τὸ τοιοῦτον κλοκίον, εἰπέ ἵκτερον ἔχει καὶ ἀρμόζει ἱατρεύεσθαι ὡς τριταῖος, πινέτω δὲ τὸν χυλὸν τῶν ἰνδίων ἐξαφρισμένον καὶ τοῦ στρύχνου μετὰ ὀξυμέλιτος καὶ πᾶν ὄξυνον φαγέτω, ἐκτὸς τῶν ἀλμυρῶν καὶ φλεβοτόμησον, εἰ πληθωρικὸν σῶμα ἔχει ὁ κάμνων καὶ δύναμιν, καὶ ἡλικίαν καὶ δύναμιν, κενοῦται γὰρ ἡ χολή. αὕτη γὰρ ἡ οἰκονομία — τοῦ τριταίου. ὁ δὲ ἐφήμερος πυρετός — — — θεραπεύεται — οὕτως. γίνεται δὲ ἢ ἀπὸ κόπου καὶ ἡλίου ἢ ἀπὸ ἀγρυπνίας ἢ ἀπὸ τροφῆς καὶ πόσεως θερμῆς — ἢ ἀπὸ φρενίτιδος καὶ λύπης. διὰ τί δὲ καλεῖται ἐφήμερος, ὅτι τὸ πρῶτ' ἐὰν πυρέξῃ ὁ ἄρρωστος καὶ οὐκ ἔχει ὕλην τὸ σῶμα, ἀφίῃ τῇ ἐσπέρᾳ ἢ μέχρι τῆς τρίτης καὶ τῆς ἐβδόμης.

2. 326 εἰ δὲ διαβιβάσει τὴν ἐβδόμην, ἐγένετο ἕτερον εἶδος πυρετοῦ καὶ λέγουσιν, ὅτι παρήχθη ὁ τοιοῦτος πυρετός ὁ ἐφήμερος, ἀπὸ ἰχθύος τινός, γεννᾷ τὸ πρῶτ', καὶ ἐκ τῶν γενομένων ἰχθύων, τελευτᾷ τῇ ἐσπέρᾳ ἐν τοῖς πνεύμασι γὰρ γίνεται ὁ ἐφήμερος καὶ λέγονται δυνάμεις εἶναι τρεῖς ὁ ἐφήμερος ἡ φυσικὴ ἥτις ἐστὶ ἐν τῷ στομάχῳ καὶ ἥπατι, ὅθεν ἀλλοιοῦται ἡ τροφή πᾶσα καὶ μεταβάλλεται εἰς αἷμα καὶ χολὴν ξανθὴν καὶ μέλαιναν καὶ φλέγμα κατὰ τὸ εἶδος τῆς τροφῆς, καὶ ἐὰν λάβῃ ὁ χρώμενος οἶνον αὐστηρόν πολὺ, ἢ νύπυ ἢ μέλι ἢ σκόρδα καὶ τὰ ὅμοια θερμὰ, ἐξάπτεται τὸ ἥπαρ καὶ διὰ τῶν ἀρτηρίων πλησιάζει τῆς καρδίας καὶ γίνεται ἐφήμερος πυρετός ὃν προείπομεν, ὅτι γίνεται ἀπὸ διαίτης θερμῆς καὶ ἀπὸ ἡλίου καὶ ἀπὸ κόπου, καὶ τοῦτον δὲ φλεβοτομεῖν τὸν ἀπ' οἴνου καὶ πλησμονῆς γινόμενον, εἰ ἡ δύναμις ἀπαιτεῖ — — — καὶ τὰ σημεῖα αἵματος ἔχει, ὥσπερ βάρος μετώπου καὶ κεφαλῆς πόνον καὶ ὀφθαλμῶν ἐρυθρότης καὶ χαυνότητα σώματος, καὶ ὀκνία, καὶ ἡ δίαιτα ἔστω ψυχρὰ καὶ ὑγρὰ. — — — ἡ δὲ γένεσις τοῦ

2.327

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org